

Sygnatura akt IV Ka 170/23

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2023 r.

4. Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1. Przewodnicząca:	1. SSO Ewa Rusin (spr.)
1. Sędziowie:	1. SO Agnieszka Połyniak 2. SO Krzysztof Płudowski
1. Protokolant:	1. Ewa Ślemp

przy udziale Marka Bzunka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2023 r.

6. sprawy Ł. Z.

7. syna Z. i D. z domu P.

8. urodzonego (...) w K.

9. oskarżonego z art. 281 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

10. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

11. od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

12. z dnia 2 grudnia 2022 r. sygnatura akt II K 289/22

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. T. z Kancelarii Adwokackiej w Z. 840 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 170/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. z dnia 02 grudnia 2022r. w sprawie sygn. akt II K 289/22			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# obrońca			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia			
1.1.2. Podniesione zarzuty				
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji				
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				

1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	Ł. Z.	Oskarżony figuruje w kartotece karnej Krajowego Rejestru Karnego jako 2-krotnie skazany za występki pospolite wyrokami SR w Ząbkowicach Śląskich: -z dnia 20.09.2021r. sygn. akt II K 309/21 za czyn z art. 178 a § 1 kk, - z dnia 23.06.2022r. sygn. akt II K 487/21 za czyny z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt, z art. 190 § 1 kk i z art. 216 § 1 kk	Informacja Krajowego Rejestru Karnego	k. 292 – 293
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Informacja Krajowego Rejestru Karnego	Jest to dokument urzędowy, niekwestionowany.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	naruszenie przepisów prawa procesowego, mające wpływ na treść orzeczenia a to, art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez nieprawidłowe przeprowadzenie postępowania dowodowego oraz dowolną, a nie swobodną ocenę przeprowadzonych dowodów oraz nierozważenie wszystkich okoliczności sprawy, które przemawiały na korzyść oskarżonego, co w rezultacie doprowadziło do wadliwej oceny stanu faktycznego, w szczególności zaś do uznania, że:

a) oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów, podczas gdy jedynym bezpośrednim dowodem mającym potwierdzać sprawstwo i winę oskarżonego są depozycje pokrzywdzonej, a wszystkie pozostałe dowody mają charakter pośredni,

b) za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, który zaprzeczył, aby dopuścił się przemocy fizycznej względem pokrzywdzonej i wskazał przyczynę posiadania telefonu,

	mającego być własnością M. Ż..		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie.</p> <p>Sąd odwoławczy w toku kontroli instancyjnej nie stwierdził podnoszonych przez apelującego nieprawidłowości w postępowaniu dowodowym, które wynikać miały z naruszenia wskazanych w apelacji przepisów prawa procesowego.</p> <p>Za chybiony uznać należało zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. Dokonana przez Sąd I instancji ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, szczególnie omówionego i przeanalizowanego w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, nie nasuwa jakichkolwiek zastrzeżeń Sądu odwoławczego. Sąd Rejonowy rozważył wszystkie</p>			

przeprowadzone dowody we wzajemnym powiązaniu ze sobą oraz dokonał trafnego i słusznego wyboru, szczegółowo i przekonująco wskazując, które z nich zasługują na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności, a którym należy tego przymiotu odmówić, w jakim zakresie i z jakich przyczyn. Przeprowadzone w sprawie dowody zostały ocenione zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego. Ponadto Sąd Rejonowy, wbrew twierdzeniom apelującego, zachował nakazaną ustawą zasadę obiektywizmu, o której mowa w art. 4 k.p.k.

Apelujący obrońca oskarżonego podważając dokonaną przez Sąd I instancji ocenę materiału dowodowego nie wskazał na żadne konkretne uchybienia, które świadczyłyby o naruszeniu przez Sąd orzekający

kryteriów oceny dowodów z art. 7 k.p.k., ograniczając się jedynie do prostej negacji wiarygodności zeznań pokrzywdzonej M. Ż., tylko z tego powodu, że był to jedyny bezpośredni dowód wskazujący na sprawstwo oskarżonego. Nie jest to jednak okoliczność, która w sama w sobie czyniłaby zeznania pokrzywdzonej niewiarygodnymi. Wszak Sąd I instancji uznając zeznania pokrzywdzonej za kluczowy dowód w sprawie, poddał je w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku drobiazgowej i bezbłędnej analizie. Pokrzywdzona konsekwentnie w toku postępowania wskazywała, że sprawcą, który dokonał zaboru należącego do niej telefonu komórkowego, po uprzednim użyciu wobec niej przemocy, był właśnie oskarżony Ł. Z.. Dokładnie podawała przy tym, jak doszło do zdarzenia oraz wskazała na tło całego zajścia.

Zgodzić należało się z Sądem orzekającym, że zeznania M. Ż. w tym zakresie cechują się spójnością, logiką i konsekwencją. Ponadto, jak słusznie wskazał tenże sąd, zeznania te znajdowały potwierdzenie w relacji świadków I. C., L. Ś., Z. Ś., E. K. oraz dokumentacji medycznej w postaci zaświadczenia lekarskiego wydanego przez J. Z. oraz opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej P. P.. Podkreślić należy, że pokrzywdzona bezpośrednio po zdarzeniu spontanicznie opisała jego przebieg świadkom I. C., L. Ś., Z. Ś. oraz E. K., co wyklucza tendencyjność jej wersji zdarzeń. Ponadto świadkowie I. C., L. Ś. i Z. Ś. widzieli również na twarzy pokrzywdzonej ślady po uderzeniu, które dodatkowo potwierdziła zgromadzona w sprawie dokumentacja medyczna. Nie może też ulegać wątpliwości, iż walor wiarygodności przydany wersji pokrzywdzonej

wzmacnia bezsporny fakt ujawnienia przez policję w posiadaniu oskarżonego zrabowanego pokrzywdzonej telefonu.

W kontekście przedstawionych wyżej dowodów brak było podstaw do zakwestionowania pozytywnej sądowej oceny zeznań M. Ż. i uczynienia podstawą ustaleń faktycznych przeciwnych im wyjaśnień oskarżonego Ł. Z.. Wersja oskarżonego, jak słusznie wskazał Sąd I instancji była niekonsekwentna i nie znajdowała potwierdzenia w dowodach zgromadzonych w sprawie. Tym samym osamotnione dowodowo twierdzenia oskarżonego, negującego sprawstwo zarzucanego czynu uznać należało wyłącznie za przyjętą przez niego linię obrony.

W sprawie nie pojawiły się również żadne wątpliwości, które – wobec niemożności ich usunięcia – wymagałyby rozstrzygnięcia na

korzyść
oskarżonego.
Zgromadzony w
sprawie materiał
dowodowy i
prawidłowa jego
ocena pozwały na
poczynienie
prawidłowych
ustaleń faktycznych
i ustalenie przebiegu
inkryminowego
zdarzenia.

Chybiony okazał
się również zarzut
naruszenia art. 424
§ 1 pkt 1 k.p.k.
Pisemne
uzasadnienie
zaskarżonego
wyroku zostało
sporządzone
zgodnie ze
wszystkimi
wymogami, jakie
wyznacza art. 424
k.p.k. i tym samym
pozwoliło Sądowi
odwoławczemu na
pełną i właściwą
ocenę motywów
zaskarżonego
wyroku. W
szczególności w
uzasadnieniu tym w
sposób niebudzący
wątpliwości
wskazano fakty
uznane za
udowodnione lub
nie udowodnione i
dowody
potwierdzające takie
stanowisko oraz
powody braku
uznania dowodów
przeciwnych.

<p>Sąd odwoławczy w całej rozciągłości zaaprobował ustalenia i wnioski zaskarżonego wyroku, traktując je jako własne.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wobec stwierdzonej bezzasadności podniesionego przez obrońcę zarzutu, omówionego powyżej, wniosek o uniewinnienie nie mógł zostać uwzględniony.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>rażąca niewspółmierność orzeczonej względem oskarżonego kary, podczas gdy postawa właściwości i warunki osobiste oskarżonego jak również charakter popełnionego przestępstwa uzasadniają</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>przypuszczenie, iż wymierzenie kary grzywny przy zastosowaniu art. 37b k.k. zapewni, że będzie przestrzegał porządku prawnego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut bezzasadny.</p> <p>Rażąca niewspółmierność kary (art. 438 pkt 4 k.p.k.) występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych.</p> <p>Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą (zasłużoną).</p> <p>Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona</p>			

tylko wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że występuje wyraźna różnica między karą wymierzoną, a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo.

Zmiana wymiaru kary w postępowaniu odwoławczym może nastąpić jedynie wówczas, gdy kara jawi się jako "rażąco niesprawiedliwa". Przy czym co istotne, to Sąd I instancji ma ustawowo zagwarantowaną swobodę w ferowaniu wyroku, w tym kształtowania wymiaru kary. Rolą zaś Sądu odwoławczego jest weryfikacja, czy granice swobodnego uznania sędziowskiego, stanowiącego zasadę sądowego wymiaru kary nie zostały przekroczone w rozmiarach nie

dających się wręcz zaakceptować.

Biorąc pod uwagę powyższe zasady utrwalonej w judykaturze wykładni art. art. 438 pkt 4 k.p.k. w aspekcie ustalonych okoliczności niniejszej sprawy stwierdzić należy, że wymierzona oskarżonemu kara w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności nie może być uznana za nadmiernie surową. To kara wymierzona w dolnych granicach ustawowego zagrożenia (przestępstwo z art. 281 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od roku do lat 10), co przy uwzględnieniu wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu, na który słusznie zwracał uwagę Sąd I instancji oraz dotychczasowej karalności oskarżonego, czyni orzeczoną karę nader łagodną. Ponadto apelujący nie wskazał konkretnych okoliczności łagodzących, nie uwzględnionych przez sąd meriti, a

które nakazywałyby zmianę wyroku w kierunku jej złagodzenia. Takich okoliczności nie dopatrzyl się także Sąd Odwoławczy.

Nie wypada nie dostrzec, że apelujący obrońca oskarżonego domagając orzeczenia kary grzywny oczywiście błędnie powołał się na przepis art. 37b k.k., który nie przewiduje takiej możliwości. Przepis ten daje jedynie możliwość orzeczenia kary pozbawienia wolności do 3 miesięcy albo 6 miesięcy oraz kary ograniczenia wolności do lat 2. Wymierzenie kary grzywny możliwe byłoby na podstawie art. 37a § 1 k.k., ale przepis ten nie mógł mieć zastosowania w niniejszej sprawie, gdyż przestępstwo za które wymierzono oskarżonemu karę jest zagrożone karą przekraczającą 8 lat, a tylko zagrożenie karą nie przekraczającą tego wymiaru dawałoby podstawy do jego zastosowania.

Wniosek

Wymierzenie kary przy zastosowaniu art. 37b k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Brak ustawowych przesłanek umożliwiających zastosowanie przepisu art. 37b k.k.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	Nie wystąpiły.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	

<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. z dnia 02 grudnia 2022r. w sprawie sygn. akt II K 289/22 - orzeczenie o sprawstwie i zawinieniu oskarżonego oraz wymiarze kary.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>1. Sąd I instancji poczynił trafne ustalenia faktyczne, a następnie ich prawidłową subsumpcję, skutkującą słusznym skazaniem oskarżonego.</p> <p>2. Nieskuteczność zarzutów apelacyjnych skierowanych przeciwko orzeczeniu o sprawstwie i zawinieniu oskarżonego oraz rozstrzygnięciu o karze.</p> <p>3. W sprawie nie wystąpiły podstawy bezwzględne z art. 439 § 1 kpk dla uchylenia orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionego zarzutu apelacyjnego.</p>	

<p>4. Nie wystąpiły także okoliczności o jakich mowa w art. 440 kpk, podlegające uwzględnieniu na korzyść oskarżonego.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</p>		
<p>1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II i III	<p>Uwzględniając zawarty w pkt. V apelacji wniosek obrońcy z urzędu oskarżonego zasądzono w pkt II wyroku na jego rzecz od Skarbu Państwa wynagrodzenie za obronę w instancji odwoławczej w kwocie 840 zł, tak jak za obronę z wyboru</p> <p>(uwzględniając depozycie Trybunału Konstytucyjnego w rozstrzygnięciu z dnia 20 grudnia 2022r. sygn akt SK 78/21). Wysokość tych kosztów ustalono na podstawie § 11 ust.2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800), przy czym w zasądzonej kwocie zawiera się zaliczka na poczet podatku Vat i wszelkie inne wydatki obrońcy.</p> <p>W pkt III wyroku o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624</p>	

	<p>§ 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., zwalniając oskarżonego od ich ponoszenia. W ocenie Sądu odwoławczego uiszczenie kosztów sądowych przez Ł. Z. - przy uwzględnieniu orzeczonej wobec niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności – byłoby niecelowe.</p>
7. PODPIS	
SSO Agnieszka Połyniak SSO Ewa Rusin SSO Krzysztof Płudowski	

1.11. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego z urzędu
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. z dnia 02 grudnia 2022r. w sprawie sygn. akt II K 289/22
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana